

DRODZY BRACIA I SIOSTRY,

Okres Wielkanocny pozwala nam cieszyć się zwycięstwem naszego Zbawiciela nad śmiercią i grzechem. Ta radość udziela się każdemu chrześcijaninowi i zachęca do dawania świadectwa o Zmartwychwstałym Panu, który zna wszystkie swoje owce i pragnie 'dać im życie wieczne' (J 10, 28). Pan Jezus, objawiając się Apostołom umacniał ich wiarę i polecał, by Ewangelię głosili wszystkim ludziom, jako źródło zbawiennej prawdy i prawa moralnego: 'Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przekazałem. A oto ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata' (Mt 28, 18-20).

Apostołowie wierni poleceniu Chrystusa i umocnieni Jego łaską 'poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły' (Mt 16, 20). Z natchnienia Ducha Świętego misja Apostołów zaczęła wydawać owoce. Liczni ludzie przyjmowali naukę Chrystusa, nawracali się i stawali się jej apostołami, spełniając zalecenie św. Pawła skierowane do Tymoteusza: 'Co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu świadków, przekaz zasługującym na wiarę ludziom, którzy będą też zdolni nauczać innych' (2 Tm 2, 2).

Od początku działalności Kościoła, ludzie świeccy pomagali Apostołom w ich ewangelizacyjnej posłudze (zob. Rz 16; Flp 4, 3; i in.). Współdziałanie to dostrzegamy także na przestrzeni wieków. Tak więc, dobrze zorganizowana współpraca świeckich w apostołstwie hierarchicznym, należy od czasów apostołskich do stałej i owocnej tradycji Kościoła.

Prawdę tę przypomniał na nowo Katechizm Kościoła Katolickiego ucząc, że Chrystus pełni swe prorocze zadania nie tylko przez hierarchię, ale także przez świeckich, którzy świadcząc o Chrystusie zarówno słowem, jak i przykładem życia włączają się aktywnie w ewangelizację (por. KKK, nr 904-906).

L. AKCJA KATOLICKA - NOWĄ FORMĄ APOSTOLSKĄ ŚWIECKICH

W czasie ostatniej wizyty zwanej Ad limina, biskupów polskich w Rzymie, Ojciec św. pozytywnie ocenił pracę Kościoła w Polsce. Mówił: 'Ze szczególnym zadowoleniem powitałem, Waszą Drodzy Bracia, decyzję dotyczącą ponownego powołania do życia Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży'.

Jednakże na duszpasterskiej mapie Polski Papież zauważył brak sprawdzonej w innych krajach ponadpokoleniowej formy apostołstwa świeckich, którą zalecił wprowadzić. Jest nią 'Akcja Katolicka, która kiedyś w Polsce była tak żywa i przyniosła tyle wspaniałych owoców. Trzeba więc, aby na nowo odżyła. Bez niej bowiem infrastruktura zrzeszeń katolickich w Polsce byłaby niepełna' - mówił Jan Paweł II w dniu 12.01.1993 roku. A więc, bez Akcji Katolickiej Kościołowi w Polsce czegoś brakuje.

Czym jest Akcja Katolicka, na którą oczekuje Ojciec Święty i Kościół?

Dokumenty Soboru Watykańskiego II określają ją jako 'współpracę świeckich w apostołstwie hierarchicznym' (DA, 20). Chodzi tu o szczególnie ścisłą jedność działania świeckich oraz kapłanów i biskupów, która wypływa z natury Kościoła. Trzeba jednak wyraźnie stwierdzić, że apostołat Akcji Katolickiej zawsze pozostaje domeną świeckich. Zarówno bowiem biskupi jak i świeccy mają obowiązek wspólnie wsłuchiwać się w to 'co mówi Duch do Kościołów' (Ap 2, 7).

Jednym z elementów istotnych dla Akcji Katolickiej jest jej inspiracja duchowo-religijna i moralna.

'Żyjemy w świecie, w którym powab zaangażowania w sprawy doczesne jest bardzo silny i nęcący, ale tylko ludzie o rzetelnej, głębokiej formacji moralnej, duchowej i intelektualnej zdolni będą dokonywać koniecznych reform i przemian tak bardzo potrzebnych dzisiejszym czasom i ludziom' (Paweł VI).

Akcja katolicka nie jest powołana, aby stać się partią polityczną. Chociaż katolicy jako obywatele mają prawo i obowiązek łączyć się w różnych stowarzyszeniach politycznych, to cel Akcji Katolickiej jest celem Kościoła, gdyż 'Świeccy starają się w łączności z biskupem i z kapłanami, służyć wiernie i aktywnie rozwojowi całej chrześcijańskiej wspólnoty i ożywianiu duchem, wszystkich dziedzin życia' (Jan Paweł II, *Christifideles Laici*, 31).

Akcja Katolicka nie zastrzega sobie monopolu apostołstwa świeckich i nie ma zamiaru kierować innymi stowarzyszeniami czy ruchami katolickimi, z którymi powinna współpracować.

Podstawą teologiczną i motywem do działania katolików w świecie jest przyjęty Chrzest, Bierzmowanie i Eucharystia - sakramenty życia chrześcijańskiego, które wyposażają ochrzczonego w mandat odpowiedzialności za wiarę i nakładają obowiązek jej głoszenia oraz obrony.

Chociaż chrześcijanin nie potrzebuje dodatkowego upoważnienia, aby mógł wiarę głosić, to jednak włączenie się w Akcję Katolicką stworzy kolejną okazję do odkrycia wspólnej odpowiedzialności za Kościół i pomoże w przełamaniu anonimowości wiary poprzez włączenie się w zorganizowany apostołat. Chodzi tu niejako o odważne otwarcie drzwi i wyjście z Wieczernika Kościoła w świat, aby wspólnie, zgodnie ze znaną metodą Akcji Katolickiej:

przyjrzeć się sytuacji życiowej,
przemyśleć i ocenić tę sytuację w świetle wartości i zasad Ewangelii,
działać, promując czyny z wiary.

POLA PRACY AKCJI KATOLICKIEJ

Przed Kościołem w Polsce otwarto się obecnie zadanie nowej ewangelizacji, które realizujemy m.in. przez Synod Plenarny i Program duszpasterski. W bieżącym roku mamy szczególnie na uwadze misyjne posłannictwo Kościoła, które obejmuje zarówno duchownych jak i świeckich.

Czyż można wyobrazić sobie lepszą okazję do realizowania tej misji ewangelizacyjnej jak włączenie się w Akcję Katolicką, czy w którąś z działających w parafii grup apostołskich?

W określeniu pól pracy duszpasterskiej warto sięgnąć do wspomnianych wyżej zaleceń Ojca św., które pochodzą od kogoś, kto Kościół kocha, zna jego potrzeby i możliwości. Papież zachęca katolików świeckich do odczytania nowych zadań i domaga się od nas nowej strategii duszpasterskiej, na wzór ewangelizacji z pierwszych wieków. Oto słowa Ojca Świętego:

'Nowa ewangelizacja musi uczynić jednym ze swych istotnych elementów głoszenie społecznej nauki Kościoła, ponieważ ukazuje jego bezpośrednie konsekwencje dla życia społeczeństwa i czyni codzienną walką o sprawiedliwość elementem świadectwa o Chrystusie Zbawicielu. Jest to szczególnie ważne w krajach, które jak Polska, odeszły od komunizmu i muszą podjąć olbrzymi wysiłek moralnej, gospodarczej i politycznej odbudowy. Kościół ma tutaj do spełnienia rolę niezmiernie doniosłą.

Kościół nie przestaje być znakiem sprzeciwu, tak jak jego Założyciel. Nie tylko w czasach dyktatury ateistycznej, ale także dzisiaj nauczanie i obecność Kościoła w życiu społecznym budzi sprzeciw pewnych środowisk. Wierny swej misji musi on jednak podjąć to wielkie zadanie służebnej obecności w świecie, obecności, która jest ewangelizacją. Jest to jego prawo i zarazem podstawowy obowiązek...

W dzisiejszych czasach fundamentalnego znaczenia nabiera posługa Kościoła wobec kultury.... Pamiętamy o roli Kościoła na tym polu, kiedy to naszą polską kulturę chciano za wszelką cenę pozbawić tych korzeni, z których wyrosła, tzn. korzeni chrześcijańskich... Dzisiaj także, kultura znalazła się w stanie kryzysu i zachowania w sferze najbardziej podstawowych wartości... Spór o polską kulturę trwa w dalszym ciągu, a nawet pod wieloma względami się nasilił. Dlatego nie może zabraknąć zdecydowanego głosu Kościoła i jego wysiłku ewangelizacyjnego w tej dziedzinie...

Sferą która dzisiaj w Polsce wymaga wielkiego wysiłku ewangelizacyjnego jest życie gospodarczo-społeczne... Kościół w Polsce również dzisiaj nie przestaje być rzecznikiem sprawiedliwości i solidarności społecznej oraz obrońcą tych, których dotyczą rozmaite formy niesprawiedliwości...

Bardziej niż w przeszłości, musimy dzisiaj się uczyć pomagać sobie nawzajem... Kategorią, która płaci szczególnie wysoką cenę za dokonujące się reformy, są bezrobotni. Wraz ze

swymi bliskimi znajdują się oni nieraz w sytuacjach dramatycznych...

Zadanie ewangelizacji Kościoła wypełnia również w odniesieniu do wspólnoty politycznej... Kościół jawi się tu nie jako konkurent czy partner gry politycznej, lecz jako stróż porządku moralnego, jako sumienie krytyczne. Zadanie to Kościół w Polsce wypełniał od zarania dziejów naszej Ojczyzny... Wydaje się że pewne kręgi, które jeszcze do niedawna tę rolę Kościoła akceptowały, zajmują wobec niej postawę krytyczną lub wręcz negatywną, chcąc zmusić Kościół do milczenia. Kościół jednak milczeć nie może.

W ostatnich dziesięcioleciach w okresie zniewolenia totalitarnego, Kościół w szczególności sposób pełnił funkcję rzecznika i obrońcy suwerenności Narodu, bronił jego praw... A jak jest dzisiaj, w dobie odzyskania wolności?... Czy rzeczywiście działalność Kościoła w Polsce należy zamknąć w obrębie murów świątynnych?' (Jan Paweł II do Biskupów Polskich 15.01.1993).

Oto, Drodzy Bracia i Siostry, sam Ojciec św. wyjaśnił nam, że Kościół żywy, to Chrystus obecny w świecie poprzez działania wszystkich wierzących. Wszyscy, przez wiarę i chrzest, otrzymaliśmy niezwykle doniosłe zadania, od których nie powinniśmy się uchylać. Od wypełnienia tych zadań zależy zbawienie nasze i wielu innych ludzi, a skorzysta z nich również Ojczyzna i świat, potrzebujący moralnego odrodzenia.

Biskupi zwracają się dziś do kapłanów i katolików świeckich o pomoc w podjęciu tych licznych zadań. Sposobem budzącym szczególną nadzieję będzie powołanie Akcji Katolickiej jako wspólnego dzieła katolickiej Polski w wysiłku odrodzenia moralnego i nowej ewangelizacji, aby przeniknąć Ewangelią miłości każde serce i każdą dziedzinę życia społecznego.

Zadania te są wieloaspektowe i trudne, ale podejmiemy je z ufnością w pomoc Bożą i z radością, bo są możliwe do wykonania i zaowocują pogłębioną formacją wiary w komunii Kościoła. Wzorem szczególnym i zawsze aktualnym jest dla nas 'Pokorna Służebnica Pana', która niczego bardziej nie pragnie jak przekonać nas: 'Zróbcie wszystko cokolwiek wam Syn powie' (J 2, 5).

3. PROMOCJA I ZACHĘTA

Mamy nadzieję, że każdy kapłan i wszyscy chrześcijanie, a zwłaszcza ci, którzy już znają trud pracy dla Ewangelii, włączą się najpierw we własnej parafii w grupę Akcji Katolickiej. Ufamy, że młodzież i dzieci odnajdą drogę do KSM-u, Krucjaty Eucharystycznej, zespołu synodalnego, bądź innych katolickich stowarzyszeń i wspólnot, aby przeżyć bliskość Chrystusa tam obecnego 'bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich' (Mt 18, 20).

Ufamy, że Kościół ożyje w sercach wielu ludzi przez podjęty wysiłek systematycznej refleksji nad pogłębieniem wiary, przez modlitwę i realizowany program działania. Nie czas teraz

wstydzić się Ewangelii, ale czas głosić ją na dachach! Trzeba, aby i dziś 'Słowo Pańskie rozszerzało się po całym kraju' (Dz 13, 49).

Na trud i radość nowej ewangelizacji z serca wam błogosławimy.

KARDYNAŁOWIE, ARCYBISKUPI I BISKUPI